

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 693/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. Klaudie Azariovej, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-51/DI-LM-2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu

ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, okresného dopravného inšpektorátu (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-51/DI-LM-2013.

2. Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti k skutkovému stavu uvádza:

«Dňa 10.10.2013 vydal porušovateľ práva v konaní vedenom pod vyššie uvedenou spisovou značkou uznesenie, ktorým začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie voči sťažovateľovi ako obvineného pre prečin Marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) TZ, lebo na podklade zistených skutočností mal byť dostatočne odôvodnený záver, že „dňa 27.08.2013 v čase o 22:09 hod ako vodič viedol nákladné motorové vozidlo kategórie N1G, zn. Mercedes Benz ML 320 CDI, [REDACTED] z ulice Rumanovej na ulicu Pišútovu v Liptovskom Mikuláši, kde na križovatke ulíc Pišútova - Kuzmányho bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ v LM, pričom počas kontroly bolo zistené, že menovaný vykonával jazdu na nákladnom motorovom vozidle ... napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu v LM pod číslo ORPZ-LM-P-424 /2012. zo dňa 15.02.2013. ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 20.05.2013 a je vykonateľné 05.06.2013. uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, čím porušil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v uvedenom období.»

Voči predmetnému uzneseniu bola sťažovateľom v zastúpení podaná sťažnosť, ktorá bola dňa 13.12.2013 zamietnutá Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš ako podanú neoprávnenou osobou. Voči uzneseniu Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal sťažovateľ v zastúpení návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní, ktorému bolo zo strany Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uznesením zo dňa 07.05.2014 vyhovené a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky bolo vyslovené porušenie zákona v neprospech sťažovateľa. Z uvedeného dôvodu bolo zrušené uznesenie Okresnej prokuratúry ako aj uznesenie porušovateľa práva z 10.10.2013 v časti, v ktorej bolo vznesené obvinenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností porušovateľ práva vydal uznesenie zo dňa 07.06.2014, ktorým vec postúpil na Okresné riaditeľstvo PZ Liptovský Mikuláš - oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií - správne konanie.

Aj proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť z dôvodu, že trestné stíhanie malo byť zastavené, keďže neboli podmienky na jeho postúpenie do správneho konania. Predmetnej sťažnosti bolo zo strany Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš vyhovené, no nie z dôvodu namietaného sťažovateľom, ale z dôvodu prejudikovania spáchania priestupku zo strany porušovateľa práva a ďalej s tým, že hoci nemohol porušiť zákaz činnosti udelený mu rozhodnutím Správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu v LM pod číslo ORPZ-LM-P-424 /2012, zo dňa 15.02.2013, mal viesť motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia a preto je potrebné v tomto konaní doplniť iné rozhodnutia správnych orgánov týkajúcich sa odobratia vodičského oprávnenia. Okresná prokuratúra LM ďalej uvádza:

„Až po doplnení dokazovania bude možné zistiť, či [REDAKOVANÉ] viedol nákladné motorové vozidlo dňa 27.08.2013 oprávnene alebo neoprávnene, pretože mu bolo odňaté vodičské oprávnenie a zadržaný vodičský preukaz v inom konaní a tak zistiť, či jeho konanie môže byť posúdené správnym orgánom ako priestupok alebo bude prichádzať do úvahy zastavenie trestného stíhania v zmysle § 215ods.1...“.

V zmysle vyššie uvedeného porušovateľ práva vydal nové uznesenie zo dňa 06.10.2014, v zmysle ktorého uviedol:

Podľa §214 ods. 1 TP trestnú vec, v ktorej bolo začaté stíhanie za prečin Marenia výkonu rozhodnutia podľa § 348 ods. 1. písm. d) TZ preto, že dňa 27.08.2014 v čase o 22:09 hod ako vodič viedol nákladné motorové vozidlo kategórie N1G, zn. Mercedes Benz ML 320 CDI, [REDAKOVANÉ], z ulice Rumanovej na ulicu Pišútovu v Liptovskom Mikuláši, kde na križovatke ulíc Pišútova - Kuzmányho bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ v LM, pričom počas kontroly bolo zistené, že menovaný vykonával jazdu na uvedenom vozidle napriek tomu, že mu boli rozhodnutím správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu pod číslom ORPZ-LM-ODI-140-035/2012 zo dňa 23.07.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2012, odobraté vodičské oprávnenia skupiny AM. B. B1.

Voči uzneseniu OR PZ LM zo dňa 06.10.2014 podal sťažovateľ sťažnosť, ktorej Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš nevyhovela a odmietla ju uznesením zo dňa 06.11.2014 ako nedôvodnú. Predmetnú sťažnosť sme odôvodnili najmä tým, že

poverený príslušník PZ nie je oprávnený vec postúpiť na priestupkové konanie v zmysle ustanovenia § 214 vzhľadom na skutočnosť, že skutok, ktorý špecifikuje v odôvodnení uznesenia zo dňa 06.10.2014 nemá nič spoločné s trestným konaním, pre skutok, ktorý je špecifikovaný v uznesení zo dňa 10.10.2013 a nebol v trestnom konaní riešený,

trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie vznesené pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §348 ods. 1 písm. d) zákona 300/2005 Z. z. Trestný zákon,

skutková podstata trestného činu, konkrétne jeho objektívna stránka spočíva v marení rozhodnutia orgánu verejnej moci vykonávaním činnosti, na ktorú sa vzťahuje toto rozhodnutie. V samotnej výrokovej časti uznesenia zo dňa 10.10.2013 sa deklaruje marenie rozhodnutia vydaného v správnom konaní pod sp. značkou ORPZ-LM-ODI2-P-424/2012 zo dňa 15.02.2013, ktorým bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, no v uznesení zo dňa 06.10.2014 je uvedený skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie z dôvodu spáchania trestného činu marenia úradného rozhodnutia ani začať nemohlo, keďže v konaní vedenom pod číslo ORPZ-LM-ODI-140-035/2012. ktoré uvádza porušovateľ práva nebol udelený akýkoľvek zákaz činnosti.

...

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal podnet v zmysle ustanovenia § 31 a nasl. zákona 153/2001 Z. z. o prokuratúre ako aj opakovaný podnet v zmysle § 34 a nasl. zákona 153/2001 Z. z. o prokuratúre, no ani Krajská prokuratúra v Žiline ani Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v konaní a rozhodovaní Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš resp. Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš porušenie zákona nevideli a oba podnety vybavili tak, že ich odložili.

Upovedomenie o vybavení opakovaného podnetu bolo právnym zástupcom sťažovateľa doručené dňa 08.06.2015.»

3. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol:

«V zmysle vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu je zrejmé, že:

trestné stíhanie pre spáchanie trestného činu marenia výkonu rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1, písm. d) TZ nie je možné začať z dôvodu, že bolo iným rozhodnutím správneho orgánu odobraté vodičské oprávnenie, keďže nejde o uložený zákaz činnosti a uznesenie vydané povereným príslušníkom Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši je uznesením zmätočným a nepreskúmateľným,

poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši nebol oprávnený skúmať, či bol alebo nebol vedením vozidla v danom čase spáchaný priestupok, keďže uvedené patri do kompetencie správneho orgánu,

porušením vyššie uvedených bodov bolo ovplyvnené procesné postavenie sťažovateľa v správnom konaní, najmä čo sa týka možnosti vyjadriť sa k úkonom správneho orgánu, plynutia procesných lehôt v správnom, resp. priestupkovom konaní a pod.

z čoho je zrejmé, že sťažovateľ bol rozhodnutím a postupom Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši v trestnej veci vedenej pod sp. značkou ČVS: ORP-51/DI-LM-2013, vzhľadom na porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu. Uvedené konanie malo byť zastavané, v zmysle ustanovenia §215 ods. 1 TZ, v zmysle ktorého: (1) Prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak (b) nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.»

4. Pokiaľ ide o požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, sťažovateľ uviedol:

„Vzhľadom na uvedené porušenie práva sťažovateľa, vedenie trestného stíhania až do momentu, kedy si tento musel mimoriadnym opravným prostriedkom v zmysle Trestného zákona vymohol zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj z dôvodu konštantného porušovania procesných práv sťažovateľa zo strany orgánov činných v trestnom konaní, množstve opravných prostriedkov podaných sťažovateľom, minútých času a financií na napravenie procesných krívd, sťažovateľ žiada Ústavný súd SR o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.500,- EUR.

Výška finančného zadosťučinenia je odôvodnená predovšetkým samotnou dobou vedenia trestného stíhania voči sťažovateľovi, a opakovaným cieleným konaním orgánov

činných v trestnom konaní za účelom poškodenia sťažovateľa, bez ohľadu na čas a financie, ktoré musel sťažovateľ minúť s cieľom nápravy.“

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa ustanovenia čl. 46 ústavného zákona č 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, bolo postupom a rozhodnutím Okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, okresný dopravný inšpektorát v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-51/DI-LM-2013, porušené.

2. Okresnému riaditeľstvu policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, okresný dopravný inšpektorát v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-51/DI-LM-2013 vracia vec na ďalšie konanie a prikazuje konať v súlade so zákonom.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.500,00 EUR (tisícpäťsto eur), ktoré je porušovateľ práva povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľovi na účet právneho zástupcu sťažovateľa.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania v sume 355,73 €, ktoré je porušovateľ práva povinný zaplatiť na účet jej právneho zástupcu č. ú: 2911965099/1100, vedený v Tatra banka, a.s., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

9. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

10. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

11. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ústavy postupom a rozhodnutím okresného riaditeľstva PZ v konaní vedenom pod ČVS: ORP-51/DI-LM-2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

12. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v predmetnom konaní boli okresným riaditeľstvom PZ vydané tri uznesenia (sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 z 10. októbra 2013, sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 zo 7. júna 2014, sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 zo 6. októbra 2014), pričom sťažovateľ v petite sťažnosti presne neidentifikoval, ktoré z týchto troch rozhodnutí vydaných okresným riaditeľstvom PZ v predmetnom konaní napáda.

Podľa sťažovateľa k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ústavy malo dôjsť predovšetkým tým, že uznesenie okresného riaditeľstva PZ je „zmätočné a nepreskúmateľné“, ako aj tým, že poverený príslušník okresného riaditeľstva PZ nebol

oprávnený skúmať spáchanie priestupku, keďže to patrí do kompetencie správneho orgánu, pričom argumentácia sťažovateľa vyúsťuje do záveru, že podľa jeho názoru malo byť predmetné trestné konanie zastavené, keďže skutok nie je trestným činom.

13. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom v rámci tohto preskúmania zistil, že sťažnosť je potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu, ako aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Uvedené ústavný súd odôvodňuje takto:

Nedostatok právomoci ústavného súdu

14. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na základe princípu subsidiarity. Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na prerokovanie (mutatis mutandis napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 269/06). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

15. V danom prípade bol sťažovateľ oprávnený požiadať o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, pričom o tejto žiadosti bol oprávnený rozhodnúť

prokurátor. Sťažovateľ bol tiež oprávnený podať sťažnosti proti jednotlivým uzneseniam okresného riaditeľstva PZ, o ktorých bol taktiež oprávnený rozhodnúť prokurátor.

16. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť

- proti uzneseniu okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 z 10. októbra 2013, o ktorej rozhodla Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. 1 Pv 558/13/5505-7 z 13. decembra 2013,
- proti uzneseniu okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 zo 7. júna 2014, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 558/13/5505-26 zo 4. augusta 2014,
- proti uzneseniu okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP-51/DI-LM-2013 zo 6. októbra 2014, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 558/13/5505-34 zo 6. novembra 2014.

17. Sťažovateľ teda využil možnosť podania riadneho opravného prostriedku proti jednotlivým rozhodnutiam okresného riaditeľstva PZ, o ktorých bolo aj rozhodnuté. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mal k dispozícii účinné právne prostriedky na ochranu svojich základných práv, o ktorých bola oprávnená rozhodnúť okresná prokuratúra (a ktoré aj využil), čo vylučuje právomoc ústavného súdu (m. m. I. ÚS 33/09).

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí

19. Nad rámec ústavný súd poznamenáva:

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a k nej priložených príloh, ústavný súd zároveň konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňa všetky zákonom predpokladané náležitosti

návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 3 a § 50 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o ústavnom súde.

20. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

21. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

22. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili [písm. a)], označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody [písm. b)], a označenie, proti komu smeruje [písm. c)]. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

23. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci. Sťažovateľ síce v petite podanej sťažnosti uvádza, ktoré jeho základné právo malo byť porušené, avšak jednoznačne dátumom neoznačil/neidentifikoval, ktorým z viacerých rozhodnutí okresného riaditeľstva PZ malo byť jeho základné právo porušené.

24. V súvislosti s uvedeným nedostatkom petitu, ktorý patrí medzi zákonom predpísané náležitosti každého návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v minulosti v tejto súvislosti opakovane konštatoval, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

25. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa aj z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

26. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2016